Р Е Ш Е Н И Е
№ 44488

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 53 състав,** в публично заседание на 12.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10729** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Сдружение „БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА ПОЩЕНСКИТЕ И ФУЛФИЛМЪНТ ОПЕРАТОРИ В ЕЛЕКТРОННАТА ТЪРГОВИЯ“ срещу Решение № 266/ 6. 08. 2026 г. на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/ в частта, с която не е предоставен достъп до обществена информация по заявление с вх. 16-00-13/ 03. 07. 2026 г.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Иска се неговата отмяна, като се задължи КРС да предостави в пълен обем търсената информация.

В съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка в съда, органът оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – Комисията за регулиране на съобщенията се представлява от юрк. К. и юрк. П., които оспорват жалбата и молят за отхвърлянето ѝ.

Административен съд – София град, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред Комисията за регулиране на съобщенията е образувано по заявление за достъп до обществена информация вх. 16-00-13/03.07.2026г., подадено от Сдружение „БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА ПОЩЕНСКИТЕ И ФУЛФИЛМЪНТ ОПЕРАТОРИ В ЕЛЕКТРОННАТА ТЪРГОВИЯ“ /СБАПФОЕТ/, с което се иска да бъде предоставена следната

обобщена информация, която е внесена от „Български пощи“ ЕАД в КРС и е основа за изчисляване на нетните разходи от предоставянето на универсалната пощенска услуга /УПУ/ за 2025 г.:
1. Общ обем на пощенските пратки, обработени в рамките на УПУ за 2025 г., разбити по видове услуги съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗПУ.
2. Общ размер на приходите, генерирани от УПУ за 2025 г.
3. Общ размер на разходите, разпределени към УПУ за 2025 г. съгласно одобрената от КРС система за разпределение на разходите.
3. е поискал информацията да бъде предоставена в електронна форма на посочен от него електронен адрес.
С писмо с изх. № 16-00-13-1/10. 07. 2026 г. Комисията за регулиране на съобщенията, на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, е предоставила на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД 7-дневен срок от получаване на съобщението да изрази изрично писмено съгласие или несъгласие за предоставянето на посочената информация по т. 2 и т. 3.
В отговор, в КРС е получено писмо вх. № 16-00-13-2/23. 07. 2026 г. от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД с изразен отказ от предоставяне на исканата информация. Посочено е, че по отношение на т. 1 заявената информация е публична, поради което не се възразява заявителят да бъде уведомен за наличието ѝ в публичното пространство.
Преписката е разгледана на проведеното на 06. 08. 2026 г. редовно заседание на КРС, като с решение по протокол № 31 от същата дата членовете на КРС единодушно са приели да се предостави частичен достъп до информацията, поискана със заявление с вх. №16-00-13/03. 07. 2026 г.
Въз основа на това е издадено оспореното в настоящото съдебно производство решение, с което е предоставен частичен достъп до поисканата обществена информация.
По отношение на исканите по т. 1 и 2 данни органът е предоставил исканата информация. Приел е, че данни за общия обем пратки и генерираните от тях приходи от УПУ в страната, разбити по видове услуги, съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗПУ са публикувани в годишния доклад на КРС „Анализ на пазара на пощенски услуги“ /годишен доклад/, в раздел I. Анализ на пазара на пощенските услуги, перспективи на развитие, състояние на конкуренцията“, т. 4 „Анализ на състоянието на УПУ в съответствие с изискванията на ЗПУ“ /Таблица 8/. Позовал се е на чл. 12, ал. 3 от ЗДОИ, според който достъпът до официална информация е свободен и се осъществява по реда на този закон. Поради посоченото КРС е предоставил достъп до посочеата информация, съдържаща се в Годишен доклад на КРС „Анализ на пазара на пощенски услуги“, раздел I. Анализ на пазара на пощенските услуги, перспективи на развитие, състояние на конкуренцията“, т. 4 „Анализ на състоянието на УПУ в съответствие с изискванията на ЗПУ“ /Таблица 8/ чрез достъп до интернет страницата на КРС, в рубрика „Годишни доклади на КРС“.
По отношение на исканите по т. 3 данни е отказано предоставяне на търсената информация с аргументи, че данни за общ размер на разходите, разпределени към УПУ за 2025 г. съгласно одобрената от КРС система за разпределение на разходите, са внесени в КРС с „Годишен доклад на „Български пощи” ЕАД за 2025 г. с анализ на резултатите от прилагане на действащата система за разпределение на разходите“ /с вх. № 11-01-21/29. 05. 2026 г./. Цялата информация е внесена в КРС като търговска тайна, обозначена е от дружеството като такава и не може да бъда класифицирана като обществена информация. Уточнил е, че във връзка с чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ с писмо с изх. № 16-00-13-1/10. 07. 2026 г. на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД е предоставен 7-дневен срок за изразяване на изрично писмено съгласие или несъгласие за предоставянето на исканите данни по т. 3 от заявлението. Посочено е, че към момента „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД не

разполага с одитиран годишен финансов отчет за 2025 г., както и че по данни на оператора се очаква до края на м. юли дружеството да има одитиран финансов отчет за изминалата финансова година. Задължението за официалното му публикуване в Търговския регистър е със срок 30 септември 2026 г.
Органът е мотивирал отказа с разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ и чл. 17, ал. 1 от ЗДОИ във връзка чл. 3 от Закона за защита на търговската тайна и липса на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Позовал се е на изрично несъгласие за предоставяне на исканата информация, подадено от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД по отношение на данните по т. 3 от заявлението. Посочил е, че исканата информация представлява търговска тайна, както и че разкриването на тази информация би било неправомерно и в нарушение на задължението на КРС вменено с чл. 15, ал. 1, т. 9 от Закона за пощенските услуги. Обяснил е, че БАПФОЕТ е асоциация на пощенски оператори, същите ще разполагат с предимство пред своя конкурент „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, тъй като търговците оперират на един и същи пазар, с което ще бъде засегната конкурентноспособността на предприятието - притежател на търговската тайна, респективно ще доведе до нелоялна конкуренция. Приел е, че не е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на законовото определение, защото чрез исканата информация не се цели разкриване на корупция, злоупотреба с власт или повишаване на прозрачността и отчетността на КРС, а придобиване на търговска тайна на трето лице, което е пряк конкурент на заявителя и информацията засяга дейността, в която операторите се конкурират. Мотивирал е отказа, с обстоятелството, че информацията, която се иска от заявителя, не би могла да способства за разкриването на корупция или злоупотреба с власт, както и не би могла да повиши прозрачността и отчетността на КРС, защото няма отношение към дейността и начина на взимане на решения на регулатора. Обосновал е заключение, че информация, която е търговска тайна на конкурент на членове на асоциацията-заявител, не може да допринесе за изясняване на дейността на регулатора, а само може да бъде използвана за създаване на конкурентни предимства и да благоприятства лични цели на заявителя. Разкриване на трето лице на търговска тайна няма да допринесе за осведомяване на обществеността за дейността на КРС.
При така установеното от фактическа страна, Административен съд – София град обуславя следните правни изводи:
Предмет на оспорване пред настоящия състав е частта от Решение № 266/ 06. 08. 2026 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, с която не е предоставен достъп до обществена информация по заявление с вх. 16-00-13/ 03. 07. 2026 г., а именно – частта, касаеща т. 3 от заявлението.
Жалбата е допустима, тъй като е депозирана в законоустановения срок и от лице, което има правен интерес от оспорването /чл. 147 от АПК/.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните аргументи:
Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, доколкото КРС като държавен орган, е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.
При издаване на решението е спазена законовата форма и съдържание, съгласно чл. 34 от ЗДОИ във връзка с чл. 59 от АПК. Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да обосноват отмяната на акта само на това основание. Ответникът се е произнесъл по депозирано заявление, регистрирано по надлежния ред, в сроковете и по реда, предвидени в ЗДОИ.
Правилно е приложен и материалният закон.
Правото да се търси и получава информация, прогласено с чл. 41, ал. 1 от Конституцията,

обхваща задължението на държавните органи, както и органите на местното самоуправление да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени със ЗДОИ. Съгласно определението на чл. 2 ал. 1 от закона, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Информацията следва да отговаря на тези две условия едновременно, за да се определи като обществена. Под „обществен живот” се разбира животът на обществото като група хора. За второто условие е от значение да се отбележи, че за да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би отговаряла на изискването да способства за постигане на посочената от закона специална цел. Под обществен интерес следва да се разбира интересът на обществото да защитава и отстоява своите права и свободи от неблагоприятни за него управленски решения. Правото на достъп до обществена информация е началната фаза и следва да предпоставя тази защита. Целта на ЗДОИ е да създаде условия за прозрачни и видими за обществото действията и решенията на задължените субекти, като по тази начин обществото следи отблизо и оценява тяхната работа.

Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. В чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ са дефинирани видовете обществена информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Официална е информацията, която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия /чл.10/. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Съгласно чл. 13, ал. 1 и ал. 3 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен; като той не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ, не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

С разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ законодателят изрично е регламентирал възможните допустими основания за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно когато: 1/. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13 ал. 2; 2/. достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3/. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Дори при наличие на тези основания за отказ, разпоредбата на чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ предвижда, че се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. Анализът на разпоредбата показва, че не е допустим отказ в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 /§1 т. 6 от ДР на ЗДОИ/, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл. 37 от ЗДОИ, задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ.

Съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗДОИ, информацията, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти по чл. 3 от закона, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.
Легалната дефиниция на понятието „търговска тайна" е посочена в разпоредбата на чл. 3 от Закона за защита на търговската тайна, съгласно която търговска тайна е всяка търговска информация, ноу-хау и технологична информация, която отговаря едновременно на следните изисквания: 1. Представлява тайна по такъв начин, че като цяло или в точната си конфигурация и съвкупност от елементи не е общоизвестна или леснодостъпна за лица от средите, които обичайно използват такъв вид информация; 2. Има търговска стойност поради тайния си характер; 3. По отношение на нея са предприети мерки за запазването й в тайна, от лицето, което има контрол върху информацията. Тази дефиниция е възпроизведена и в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Директива /ЕС/ 2016/943 на ЕП и на Съвета от 08. 06. 2016 г. /относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация /търговски тайни/ срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване. Легалната дефиниция е доплнена и в § 1, т. 9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията, според която производствена или търговска тайна са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки.
Съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ обществената информация, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.
Разпоредбата на чл. 29 от ЗЗК забранява всяко действие или бездействие при осъществяване на стопанска дейност, което е в противоречие с добросъвестната търговска практика и уврежда или може да увреди интересите на конкурентите.
В конкретния случай КРС е посочила, че данни за общ размер на разходите, разпределени към УПУ за 2025 г. съгласно одобрената от КРС система за разпределение на разходите, са внесени в КРС с „Годишен доклад на „Български пощи” ЕАД за 2025 г. с анализ на резултатите от прилагане на действащата система за разпределение на разходите“ /с вх. № 11-01-21/29. 05. 2026 г./. Цялата информация е внесена в КРС като търговска тайна, обозначена е от дружеството като такава и не може да бъда класифицирана като обществена информация.
Прието е, че исканата информация съдържа търговска стойност по смисъла на Закона за защита на търговската тайна и Директива /ЕС/ 2016/943 на Европейския Парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация /търговски тайни/ срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване. Съгласно Съображение 14 от посочената Директива, информацията има търговска стойност, когато разкриването й може евентуално да навреди на интересите на законно контролиращото информацията лице, като урони неговия научно-технически потенциал, стопански или финансови интереси, стратегически позиции или конкурентоспособност. Поради това правилно е приел, че разкриването на тази информация би било неправомерно и в нарушение на задължението на КРС вменено с чл. 15, ал. 1, т. 9 от Закона за пощенските услуги: Комисията за регулиране на съобщенията регулира извършването на пощенските услуги в съответствие с този закон, като: изисква от пощенските оператори данни и информация, включително финансова, в съответния обем и срок, свързана с изпълнение на регулаторните и функции, като гарантира опазването й, ако тя е търговска тайна на оператор. Правилни са и изводите на органа, че с предоставянето на исканата информация БАПФОЕТ като асоциация на пощенски оператори ще разполагат с предимство пред своя конкурент „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, тъй като търговците оперират на един и същи пазар, с

което ще бъде засегната конкурентноспособността на предприятието - притежател на търговската тайна, респективно ще доведе до нелоялна конкуренция.
Съдът приема, че са налице основания за постановения отказ за предоставяне достъп до обществена информация, а изложените мотиви в оспореното решение в тази връзка са законосъобразни и достатъчни, за да обосноват процесния отказ. Това е така, тъй като съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществения сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. В конкретния случай исканата информация касае данни за Общ размер на разходите, разпределени към УПУ за 2025 г. съгласно одобрената от КРС система за разпределение на разходите, която информация може да се класифицира като търговска тайна по смисъла на чл. 3 от ЗЗТТ и производствена или търговска тайна по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗЗК -"производствена или търговска тайна" са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки. С оповестяване на информацията би се нарушила разпоредбата на чл. 29 от ЗЗК.
В случая не може да се приеме, че информацията е с надделяващ обществен интерес, тъй като не се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Понятието "надделяващ обществен интерес" е дефинирано в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и наличието на такъв интерес преодолява защитата на информацията, засягаща третото лице. Съобразно легалната дефиниция "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Съгласно чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Задължение на органа е да извърши преценка за наличието на такъв интерес, като в случая такава преценка е направена. Споделими са доводите на задължения по закон субект, че не е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на законовото определение, защото чрез исканата информация не се цели разкриване на корупция, злоупотреба с власт или повишаване на прозрачността и отчетността на КРС, а придобиване на търговска тайна на трето лице, което е пряк конкурент на заявителя и информацията пряко засяга дейността, в която двамата оператори се конкурират.
От изложеното може да се направи обоснован извод, че биха били засегнати интересите на трети лица, в случай че информацията бъде предоставена на заявителя, а и не е налице надделяващ обществен интерес.
Оспореният акт не противоречи и на целта на закона, тъй като основната цел на ЗДОИ е чрез предоставяне на обществена информация да се даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти. В конкретния случай предоставяне на данни за трети лица, чиито интереси се засягат от исканата информация, не е относимо към дейността на задължения субект. Поради това, като е приел, че информацията представлява защитена търговска тайна и разкриването ѝ би нарушило сключения договор и би засегнало трети лица, органът е постановил правилно решение.
Съдът приема, че не са налице основания за отмяна на оспорения отказ, тъй като същият е правилен и законосъобразен, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.
При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение ще следва да се присъди на основание чл. 143, ал. 3 от АПК. Относим към чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за правната помощ, неговият размер следва да бъде определен на 102,26 евро /200 лева/.

Предвид изложеното и на основание чл. 172 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА ПОЩЕНСКИТЕ И ФУЛФИЛМЪНТ ОПЕРАТОРИ В ЕЛЕКТРОННАТА ТЪРГОВИЯ“ срещу Решение № 266/ 6. 08. 2026 г. на Комисията за регулиране на съобщенията в частта, с която не е предоставен достъп до обществена информация по заявление с вх. 16-00-13/ 03. 07. 2026 г.

ОСЪЖДА Сдружение „БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА ПОЩЕНСКИТЕ И ФУЛФИЛМЪНТ ОПЕРАТОРИ В ЕЛЕКТРОННАТА ТЪРГОВИЯ“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията направените по делото разноски в размер на 102,26 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: